

N:o 8.

Af Herr Nils Nilsson i Espinge: Angående förmånsrätt för kommunalutskylder.

Enär något lagstadgande icke lärer förefinnas att kommunalutskylder med förmånsrätt utgå af gäldbunden egendom, som till borgenärer afträdes, och i följd deraf dessa utskylder af sådan egendom icke utan i mån af tillgångar kunna erhållas, torde anses nödigt få ett lagstadgande att sådana utskylder med någon mera säkerhet utfås; det kan i annat fall inträffa sådana omständigheter som för en kommun kan hafva rätt menliga följder; exempelvis må nämnas: om en person, som är egare af större delen af kommunens egendom, råkar på obestånd, nödgas afstå egendomen till kreditorer, kommunalutskylderna oliqviderade, egendomen räcker kanske icke ens till betäckande af de prioriterade fordringarne, kunde det falla sig ganska betungande för öfrige, möjligen mindre bemedlade innevånarne inom kommunen, att utbetala hela kommunalutgiften, som kan uppgå till större belopp, ett belopp som kanske den på obestånd komne personen genom röstpluralitet inom kommunen kan till större del ensam hafva beslutat. I följd häraf vågar jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen ville för sin del besluta att kommunalutskylder böra ur gäldbunden egendom med förmånsrätt utgå näst efter de fordringar som omnämnas i 17 kap. 3 eller 4 § Handelsbalken.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.
Stockholm den 21 Januari 1878.

Nils Nilsson,
Riksdagsman för Frosta härad.